

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2734/2024
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Саша Јевтић, адвокат из ..., против туженог Студентског центра "Суботица" из Суботице, чији је пуномоћник Веселин Губеринић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 898/23 од 21.03.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 898/23 од 21.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 898/23 од 21.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 524/21 од 14.12.2022. године, ставом првим изреке, тужбени захтев ради обавезивања туженог да тужили на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од 01.03.2018. године до 31.03.2021. године исплати износ од 105.500,50 динара, са законском затезном каматом од 28.09.2022. године па до коначне исплате, као и износ од 29.542,08 динара, на име обрачунате законске затезне камате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, се одбија. Ставом другим изреке, тужбени захтев ради обавезивања туженог да тужили на име неисплаћене накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 01.03.2018. године до 31.03.2021. године, исплати износ од 85.789,50 динара, са законском затезном каматом од 28.09.2022. године па до коначне исплате, као и износ од 23.422,20 динара на име обрачунате законске затезне камате у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, се одбија. Ставом трећим изреке, обавезује се тужилца да туженом накнади трошкова поступка у износу од 47.400,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 898/23 од 21.03.2023. године, ставом првим изреке, делимично преиначио решење о трошковима парничног поступка, садржано у пресуди Основног суда у Суботици П1 524/21 од 14.12.2022. године, тако што је обавезана тужила да туженом поред досуђеног износа накнади трошкове парничног поступка у износу од још 4.500,00 динара, са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу жалба туженог и жалба тужиле се одбијају и првостепена пресуда се потврђује. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебним ревизијама парничних странака.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете - трошкова за исхрану у току рада за период од 01.03.2018. до 31.03.2021. године. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиле усвојен донета је применом одредбе члана 108. и члана 118. Закона о раду и не одступа од судске праксе и тумачења да су тражене накнаде обухваћене и садржане у коефицијенту за обрачун плата (члан 4. став 2. Закона о платама у државним органима и јавним службама) тј. да се исте остварују кроз обрачун и исплату плата.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 29.04.2021. године, а вредност предмета спора је 200.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Тужила ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против ког ревизија може да се изјави у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, па ревизија изјављена против ове врсте одлуке, није дозвољена. Преиначење одлуке о трошковима поступка ревизију не чини дозвољеном ни према одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер је преиначена одлука о трошковима парничног поступка, а не одлука о главном захтеву странке.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**